

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9681/2022
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Јелене Ивановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., коју заступа Владимир Мишковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 939/22 од 31.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 939/22 од 31.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 939/22 од 31.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Прво основног суда у Београду П 62576/20 од 07.12.2021. године одбијен је предлог тужене за прекид парничног поступка. Другим ставом изреке одбијен је предлог тужене да се одреди застој поступка. Трећим ставом изреке дозвољено је преиначење тужбе од 23.11.2021. године. Четвртим ставом изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да на име накнаде штете по основу неисплаћене инвалиднине за период од 01.05.2018. године до 30.09.2021. године тужиоцу исплати појединачно означене износе са законском затезном каматом до њихове месечне доспелости до исплате. Петим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 147.720,04 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 939/22 од 31.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 62576/20 од 07.12.2021. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се сходно члану 404. став 1. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Тужена у ревизији указује на погрешну примену Закона о правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица, али не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП.

Са изнетих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој парници поднета је дана 15.12.2020. године са означеном вредношћу предмета спора од 960.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својина на непокретности или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14) наведене измене процесног закона релевантне су за оцену дозвољености ревизије у свим поступцима правноснажано окончаним након његовог ступања на снагу.

Имајући у виду да је овај имовинско правни спор правноснажно решен доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж 939/22 од 31.03.2022. године, те да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 15.12.2020. године, то ревизија сходно члану 403. став 3. ЗПП није дозвољена.

На основу свега изложеног, сагласно одредби члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић